

2123

Saug bok.
Thompson

Var barmhärtig.

För en lönnde skymt
av ditt trollögas glans,
Lofte öde för argont, här i
världen äro fåna. För ett
smakande ord, av din
stämna så kär. Alla bojar
på jorden, utom klagan jag bär
Ack var barmhärtig mot mig
älskling argomma. Av din
sol, lat en stråle mig få
Se mina ögan av Lärarna
skymma. Det kan ej, kan
ej vara så.

Städers Ljerran av strå.
O! har hjärta för mig, evds
om guld, liv om blod, allt
jag offerar för dig.

Du är stum, dock din blick
gjuter dropp i min själ
Och du från mig går då
min lyckliga farväl. Det
var barmhärtig mot mig
älsklings argvinnna. Du din
prot. lat en stråle mig
få se, öfver öfver av lärarna
skymma Det kan ej, kan
ej vara så.

Att boston minne

I boston valsau lever jag än
Alli mitt minne njuter jag än
öfver såu drömma, viskningar
öfver, fyller mitt sinne,
med tjusning och glöd, mörk
säu nattens sky smärt säu
en kända och säu sommarns
ros.

Stöd hennes kind När i
valsens lukt var säu det
lyckliga göd

Sästän hon viskna blomma
hon gav. doften försunnit
blad fallit av. Och den jag
drömmar aldrig för glömma
När jag en gång stod vid
hennes port. För ett minne
på hjert. Sjön jag än all i
boston vals såkas igen. Och
till dess på nytt. Stämman
jag hört hennes ros, var mitt
allt som mig lyckliga göd.

Så äter gäntaus så dag

På brått gej set, del liden
att fram, snart er det red
högmesseliden. O, den som en
stund fick änska sig hjems
Bländ folk som på kirke vej
skride, När polskiren stigeo
till så den står **Din** mitt
over koret i kammen, Da red
gej i dalen kirkemens gå
Det ringes fra tornet de till-
sam men.

---

^{nr} Harlekins miljauer

O, käm, älskas du mig
Fog har ju alltid älskat dig
Will, du bliva min så är all
världen min. Du, älsklings
med liden, gula häret så skänd
Och ögon, så blå som vattnet
i sjö. Du loval mig trohet
om kärlek, men, ändock
du flydde du bort
Fareväl, O, min älsklings
fareväl, När aftonens stjärnor
dö här. Dig följer min
Tanke. O, älskade O, fareväl.

Aftou o hur skön

Aftou o hur skön i melodisk bän
dränker jag var jordisk smärta
I din milda frid stannar livet
strid, stormen i ett mänskligt hjärta
Warje kväll mot diktens ljusa
sagovärld, flyk i toner andan
med sin offergård Aftou, o,
hur skön i melodisk bän,
dränker jag var jordisk smärta

Dagen föds om där sängen
lycklig gör, för vad stunden
kauske brutit Mängens köjd
jag njöt, mängens blomma
bröt, jag är glad med vad
jag njutit. Sviker livet
ung doms hoppet någon gång
icke sviker o min kärlek

om min säng. Dagen föds
om dör, sängen lycklig gör
för vad stunden kauske brutit

Somna varma själ denna
Lag farväl av den dag du
fridsamt njutit. Mängens
blomma skön som har
gjort sin bän om ditt milda
öga slutit Kläd din värld
i dikt om kätt din själ i
säng. Du är härligt bra,
striden blir ej lång.
Somna varma själ, denna,
Lag farväl av den dag du
fridsamt njutit.

Uv.
Siggartudceter

Läre minns du på den
tiden då vi som unga äro
Ungdoms tiden ungdoms friden
skulle jag väl glömma den
när som dagens stök var slut
bjöd du ut mig till Kläsut

Där som träden tåst
väner om där jag på oss på
lycklig vid din sida. Skellig
kommer du ihåg huru som
efter varje stycke dig så
lätt på lätt

Seh du ungdoms tid så
glada. O. jag minnes dig så väl
Seh trog vi när skada
till vår arma storkars själ

av en liten kort minut
på det härliga Kläsut.

När idyll de nederiva
där det för var stilla frid
påg var skall nu Kläsut
bliva, för de unga i vår tid
Storkars ungdom läck vad
vi hade gladare än vi.

Ungdomskunnarna äro
korta, man bör räkna var
minut När den en gång
aro borta är den bästa
glädjen slut Vilka min-
-nen bär vi på när vi
som vi blir grå.

Köp blommor.

Tusam i världens sorgsen
hon blev, ser ned på gatan
lockar en Löv, böjd uter sorgen
sjukdoms och vrod knappast
för dagen äger hon bröd
I traser och faten hon
länge sig klätt sin fader
och moder hon aldrig har
pitt Men upp på gatan båd
vinter och höst, tröjer hon
sakta sin darrande föt.

Köp blommor, köp blommor
en ros på röd, från morgon
till afton den visnar och
dör.

Sattigen valpar hämm
ett par, blommor de köpa
pengar hon får, Men, om

var hon, hans föt lät beakt
i nästa sekund hon kastar
hans blaut, så får hon nu
samman en hjärtat det
slår, ett minne har vaknat
från ungdomens vår, det var
ju för honom hon offrade
allt, nu får hon det ängan
många tusende fallt,
Köp blommor, köp blommor.

Han var dussås, hon
skördade ^{lyckligt} ^{hinder} guld, Lyckan var
hennes huld, älskad hon var,
o, lyckligt tid, nu var det
bara sorgen och strid
Nu fram för katern var
offon hon står och bader
en bön åt en var som förbi
hennes gå, Köp blommor.

Ligewan kärlek

Corika, Corika, nu är du
min Aldrig från mig du får
vika Lykan är likt den dag
som går in om må den
aldrig oss vika, Corika, Corika
dyraste min bred du min
kärlek om för därför jag
ämnar ägna mitt liv
Ger dig en evig för. Endast
kärlek nog dig gör, endast
kärlek ger något därför älska
alla dagar och du Gudas lykan
har blott i kärleken Lykan
spår, där din blomsterprakt
framgår, evig palighetsbringande
pragtbringande ungdomens
vär.

Och när sedan vi tröttnat på
kärleken lek och de Lykan
jag stundom så för.

Gud vet när kom kysser dig
När som väl famnar dig nu
När som väl kysser du hyl som varm
Inövit karm. Invidig arm
Om som väl din kärlek som för
Minnet och aldrig förgår
Att jag har varit din värd om
ditt allt Gud vet när som
kysser dig nu. —

Och nog väla väl
koinnorma är ifrån är. Men
och kärleken lever alljäml
Och väl skära väl minnena
månget djupt kär. om de göra
väl minnet beklämt.
Är i brukande floder vär

ungdoms försä. Låt oss njuta
den flyktande doft. En tids
nog bli väl minnigarna
lyskar gör våra vackra dröm-
mar bli stoft. Gud vet ifall
nån kysser dig då om någon
älskar dig då. Då har väl
bleknat din hj. på fiv.
Kunden min. Vännen min
huru nu din kärlek väl fick
lyste om ändå hans blick
inför de lockas sam då är
helt gör Gud vet nu sam
kysser dig då

Liten fågel

Hu liten fågel patt
en gång och sjung i furuskog
han hade spungit ängen lång
men dock ej spungit nog
han patte sig i högsta träd
kom uti skogen fanns, ty
poken skulle just gå när
han ville se dess glans.

Det fanns i skogen mörka
när där träden väla lätt
där gägar med sin bössa
går, en piktas snabbt men
rätt, han gav på lur, han
kryper ned, han smygger
lyst omkring. Han ser at
skogens högsta träd, det
gör väl ingetling

En liten fågel sjöng
så glad i sommar kvällen
klar, Han ville säga bud
för att så fri och glad han
var, han sjöng om Aröns
iske och hur vitt den
sångens ljud: Lilla skyttens
pärre kula kom och pång-
aren var död.

Mad äter du? Nej
denna gång. En Lär ej fallas
bör sig den som dör i sol
och pång. Han lever fast
han dör. Att är en pång
aftonstund som denna mild
och klar, med blicken fast
på solens rind. Ser sången
lycklig var.

Skippsträtt

På Lungsholms bro
vid Mälard strand man
sjöngr en liten del utav
vår huvudstad. Där står ett
gammalt plank som nästan
döljer en lika gammal
gammal hus fasad

Vi frågar kanske om han
bor där inne, ja flickor klädda
uti pidskruva, ja flickor
som lagt bort sitt ämbel-
pinnar, som brutit över mot
buds sjätte bud.

Ja deras väggar grå,
rakna kala, han nog för
en ombala skäl och skratt.

Men, och de kunna nog för
er, om tala hur många sorg-
bekländer om som nös natt

Från deras murar många
tusent tankar ilas, ty livet
någon har förlit i dem, ja
många flicka säkerligen
kastar en sorgsen blick
på sitt barn döms hem

Men flickor sorgen
ej för vad ni blivit. Nej
stäm om upp ett muntert
skrivt Ij när man endast
en gång lever livet på tycka
jag att man bör leva glatt

För själva pauer skrivit
dessa (pader har lidit skipp
brott.

uppå livet har jag har
för längesedan glömt
Gud Pader om kryssar
sakta tics skutan går i
krav.

Kalla Centralin

Pappa varför är du sorgsen
Klagade en litet fe, sedan
mamman för till himmel
vill ej pappa mera se, jag
vill hjälpa honom säga
Mamman kommer snart
säger. Lyssna så vill jag
Lala genom kulfan."

Kalla Centralin får
jag se om himmelens

nummer för min mor är
är där, hon har visst på
samma nummer där
Suds änglar är, att hon nu
vill lala med mig tror jag
säkert det är sant.
Det är på lyft och dyrt
pedal mamma soaj.

Tröskan på central-
stationen hörde detta lilla
lala hennes unga hjärta
rördes, nu förstår jag hennes
lala. Jag vill hjälpa henne
säga. Mamma kommer
snart igen. Lyfts och
mamma kyss din älskling
genom telefon.

Bliv min

Jag vandrar som i
drömmar här, mot paradiset
et steg jag nu där vantar
mig en ängel vän, den
ängel älskade är du,
dallra silvermåne stilla
sjung en trast en drilla
susa gärna vind som låter
lätta vågar fly mot strömmen
ly och uti drömmen dia
min älskling ser jag åter
O stråla du min sol och
brinn skänk livdring
åt mitt kvalda sinne
Jag längtar till din kärlek
Bliv min på bli världen
min.

Tarf tanken över molnen
flyr om nattens stjernor
lindra natt, jag ser dig
och vart häu jag styr
om tanken på dig dag o' natt
Upp till dig på kärleksvingar
hänryckt jag mig svungas
genom dig blir allt mig
ärovt. Jag mig lycka är du
vorden, du mitt allt på
du är lyckan du är livet
O, stråla du mig sol o' brynn
skänk lindring åt mitt
kvalda sinne jag längtar till
dine kärlek, blir mig så
blir världen mig.

Storvaljeus, arsked

Ljuva kusande milda
västervind kom om ~~tätt~~
svalkande smek mig
blaka kind om känk dig
med iurid mig späda fot
Sick dröj kvar loj mig
riska smek emot. Sök hur
jag längtar att sprida mig
doft till en var frisa mig
skapare godt med den
väl lukt jag ännu har kvar
Snart är den slut den korta
tid om jag böjer mitt
huvud på bakta, så sakta
att det vil påsom knö,
stilla plummrande uti frid

Tik på föjrl, men så kost
min komads var gura kändes
mitt hjärtas hvarpostlaaf
jag pollius drack med minna
späda blad min dräkt blev
så ren, så vit i ljusets bad
så blivis jag gömd under
små vita pappinnagrus dräkt
vilas om väntas på var om på
dig om västaufläkt, snart
är den slut den ^{holla} ^{snart} lönga om
jag höjer mitt huvud på
pähta, så pähta att är
Klockorna små, piings
bralsande värsohuv glatt.

Du. är vissl en små
drageu

Jag har varit på ett
gilla där man man kunde
ha fått dille, för den händer
se man ville hålla på till
ljusom där. När en natt jag
efter festen äter hemmat min
begar lyekte jag omvända
föresten som att varje lyekte
Du är vissl en små drageu
varar har du blitt de seig
du har förlat hela drageu
varit på ett glatt galeig
är varit i nra dagar att
bli om uppå en kvart
men jag trottas alla
logar by jag är ju gauska
snart.

Skötkret vilor över staden,
skuggor vilor på fasaden
tomt står hela gaturaden i
ett hörs poliser står, Regnet
mot mig kind, det piskar
när jag husets rummar när
hus om träd om asfalt rickar
när jag hem i pil-box går.

Refräng: Du är visst en smula.

Lynda på nu vill jag ilo
gaurka fort i sängen trila, låta
alla drömmar vila hoppets
stjärna mot mig ler Alla
stjärnor. mot mig skratta
Jupiters mot mig ler de
kan ingetling ju fatte om
för lälske jag ber.

Refräng

Aj. mitt huvud vad det
dunkar kopparslagarna där
vanka ju jag tena snille tankar
dagen är ju rent förstörd
Culd har morgonen stund
i munnen, men jag har
ej alls som den jag har
ris hjörnak i munnen hör
nu sjunged det igår

Du är visst en smula
aragen vart har du väl blitt
det säg, du har festat hela
dagen varit på ett glatt
galig, det är snart i våra
dagar att bli som uppå
en kvart men jag lottan
alla dagar ty jag är ju
gaurka smart.

Helt utan kvinnor det nog inte går

Locknad är nu varje
grusta av min kärleks glöd
ingen väcker flicka mer ens
en blick mig ges. Jag minns
själ den den pirta, av mitt
överskott Mitt uti krumfues
glans jag tillbaka mig drar,
kom om unga kvinnor fanns
mer i världen kvad.

Helt utan kvinnor det nog
inte går helt utan polskan
blommar ingen vår. Därför
jag måste som jag. på: en
kyss. för ge, en kyss för ta.
Helt utan kvinnor det nog inte går
helt utan polskan blommar ingen
vår så jag vill inte vara ute aldrig
mer förlova o vid mitt ord
jämte jag står

Den käraste pojken

Den var som en flicka
så rätt om så fin, hon satt
på mitt knä förlovat, hon
gav mig en kyss på sitt
kärnliga pätt, om så
berätta något poligt, jag
strök hennes hår. den gyllene
lock, om käraste pojken berättade
då: Det var en liten prinsessa
hon satt i en gyllene bur
så kom det en kung som
märklig, befriade henne
därur. Sen blevo de lyckliga
gifta vid klingande gillgamor.
Gud och han blev den lyckliga
brudgummen och hon blev
hans lyckliga brud

Sakta Lucia

Aftonen s stjärna bant bestråla
ren i dess skimmer allting
sig målar, skoqen ej busar
löven blott surar ren uti
nster vägen tirs busar
Skymda till afton färd
på vägen den fria.

Sakta Lucia !:

Kärliga Nepal drottning av
sköna, med dina stolta blott
ö ängder gröna ej något amat
land i guld sin like blott
dig jag prisar vill skön huleus
rike Skymda till afton färd
på vägen den fria

Sakta Lucia !:

På Lehen bergsäsen

Lehugande böljan går
rögfält om rita om vägen
vagga på kriger sjö På Lehen-
bergsäsen går korva i bite om
skällarna fjingla ö psalarna
ringla / höjdes äv molnstappa
regla sam snö. Pa, la, la la
lej, di läkter jag på dig. o. o. s.

Tivlen får hänga på spiken
om vänta till lördagen om
kvällen får stråk karlen ymo
Då går jag till dans med
en skattande, äv kvarn bisken.
busar om fururva busar.
Då går jag till dansen på
Lehen bergs bro Spulalalalalaj
di dansar jag med dig o. o. s

Solken har lysnat om stutad
är lekun. Sommarljus juni-
natt vandra vi glatt och fästen
som strålar i skärmklara glansen
och ögonen glittra om läpparna
viska. Vi träffas väl åter på
lördag kväll natt. Palalalalalalal
de drömmar jag om det.

Kem hyser dig nu?

Äck om en gång du vilas
min vän i ^{min} famn. Ge mig
kärlek alena då tänk. och glöm
bort att förgängligt är kärlekens
namn. Fast nog brukar dess
gyllene länk kluva av stundens
brusande, tjusande smek.
Nog jag väver en dröm när
så skär

Grändasfurstinnan

Blocknad är en varje
gripsta av min kärleks glöd
ingen väcker fliska med en
en blick mig god, jag minns
knappast själv, den rista
av mitt överflöd. Mitt uti
triumpfus glans jag kullbaks
mig drar, som om ingen
kvinnor fanns över i världen
kvar. Mitt beslut nu fattat
är, aldrig bli jag mera här
Men helt utan kvinnor det
nog inte går, helt utan
proskan blommar ingen vår
Därför jag måste som jag, ge
en hyss för ge, en hyss för ta
helt utan kvinnor det nog inte
går helt utan proskan blommar.

ingen vär! Si jag vill inte lova
att aldrig mig löfva om vid
ord jämt jag står.

Stänga gånget har jag tänkt att
fria till en lös, men jag har
vist saknat mind, eller om
metod, trots att hon en blick
mig beträckt, Si jag blev smätt
nervös Alltså inget frieri,
ingen galenskap laska vill jag
vara fri, utan fångenskap.

Det låter kanske som reklam
aldrig blir jag monogam
Men helt utan kvinnor det mag
inte gå, helt utan polskan
blommor. ingen vär. v. S

Strålans bysta himmra

Strålans föjer bland
varens kraft, på din balkong
Du fjättrad står i drömmars
makt om bystnar till min
Säng Skådan du kanske i
framtids natt en grymmyg
skär Skimrar som jagotnas
skatt, ur mörkrets stjärne här

Dröm Si min strålans
brud rosan i rosandes skrud
Dröm att en kärlek så
varm, stödas ska bo i vår
barn. Dröm om en underbar
fria, kärleken gyllene tid
Drömbildens tecken si tri.
Du om jag förstå.

Att lika skuggor sig buda så
lyst kring björk och fur. Och
solens sista strålar kyssit en
plummande natur. Jorden nu
trängtar till vila och frid vid
natthög tränd. Allt flyr från
dagarnas strid till drömmens
saga värld.

Dröm så, min strålände brud
rosen i rosende skrud. Dröm att
en kärlek så varm städes skall
bo i vår barns. Dröm om en
underbar frid, kärlekens gyllene
tid. Drömbildens tecken vi trä
Du om jag förlä.

Jonatan

Jonatan från Lundel var
och en färdig kare. Kom till
staden i ett bråk. Vilket genast
kom i oloj och han många
och loj i både dag och natt
Wänner med affärsgeri, de
rädde honom att: Ah!
Jonatan, du borde sluta, ty
omst arbets förvillar, säger
man. Min kära Jonatan du
borde njuta. Du lider på
jorden du har kvar ännu
munkariv!

Jonatan från slitet
drar som en frigjord kare
förfar smått, och blir en lit'et
Lhojar folk, få och statur
alla kvinnor älska han

En platonisk, reut och man
råder Jonatan käll' billiga ösunt
refr. Att Jonatan ej älska bör
Ty det förvillar blott begreppet
Säger man Minn kära Jonatan
din själ förlör du Din tid
på jorden du har kvar ännu
människan.

du han är goulas baron
Utav kändes tron gift med Venus
ifrån Meilo på en ätli, mitti
kilo. Hemma bara tärker man
uppå fläckparti. Summan
spann om Lärn rann vid
denna melodi.

Att Jonatan du bör ej tänka
Ty det förvillar blott begreppet
Säger man Minn kära Jonatan
du bör mig skänka. Din tid
på jorden du har kvar ännu
människan

Jonatan han pluta på, med
att tänka du som blev ansedd
klok o präklig valdes in i
stadsfullmäktig, tanklös
folket på hans namn jag
blott som en stock, som ett
snällt verkä' han fast
måga lyekte verk.

Att Jonatan du bör ej tåga
Ty det förvillar blott begreppet
Säger man Minn kära Jonatan
du borde visa din tid åt oss
som du har kvar ännu människan

Jonatan du ändring
gör, pratar i ett hörs rum
dillar tiller möten. Allt går
i de arma möten Antligen i
riksdä'n syns han nå
högt uti det blå, när till
handling han vill gå.

De viska man som du:

Åh, förtäro du bös ej handla
Iq det frivillig blott begreppen
pågad man. Min kära förtäro
Will du ej förvandla den tid
på gorden du har kvar ännu
minne

förtäro till handling
ej, mer länas sej. Tillsam blott
på status brister, o blir vald
till Statsminister. Så du bös,
min ädle vän tyngd av gods
o guld Öppnas för dig himn mer
blott för du durnets skull?

Åh förtäro, du bös ej sluta
Iq det frivillig blott begreppen
hos en man. Min kära förtäro
du bös för njuta den tid i
himlen du har kvar ännu
minne

Min egen Stuga

Omhöjd av björk o al
om lindar, Min trydda stäv
jerrid en rik. Omrykt av
varens friska vindar som ljus
av björnas musik.

Jag har en make
skön som doger, så rik
på hjärtats ädla guld. Hon
är en drottning, av benagen,
hon är så mild, så kärleks
full.

Hon lär mig glömma
livets sorger, som under himn
mellem ibland, så lufast
hjärta emot hjärta de
båda förmå om varann

Jag har en liten trädgårdsläppa, med två små träskåblomster land. Där står jag minn lita knäppa och blicka örn sjö och strand.

sakta Blomsterblicken

Hon stod i en affär, någon stans uppå Norrmalm, hon var ung och bara sjuttio år. I det fönstern bunnas posen under grönen och spuggiga palm, hela världen log, och det var vår. Och hon drömde just vad flickan brukar drömma alara mest, hela livet som sållopps fest. Hon var fattig

och på senick hade längtan i sin blick. Hela dagen gick hon blott och bara drömde, drömde, något sakare. Påf. Hon drömde bland posen och röksblå viol, marsiser och gränshande palm i urringad blus och i krötskad tjöl, Du lilla vänstans på Norrmalm. Då himmelen var blå genom putaus gardin föll värsl på gyllene hår. Hon drömde han kommer nog kärasten min, jag är ung, bara sjuttio år.

I bland handerna en dag var det också en kadett från vårt glada, lyckliga Karlberg. Hans sprut

var bydd med pritt
elegant om flott hans pätt
den hans kind var brun, av
Solens färg. Han log kärkt
mst lilla Lösen om en
gens var strax han fick
Lösen segrare han kom om
gick. Han var ställig, mörk
om smal, hennes drömmars
ideal. Hela Aagen gick hon
blott om bara drömde. Drönde
Hon drömde o. s. v.

Tiden gick om snart
av kadetten, färrik blev
han fick pengar om pad av
gyllne band. Till en härja
många brev. han till lilla
Lösen skrev om betydade
sin kärleks brand

Lä en dag helt plötsligt fick
hon jurte mer en pad, det
blev byst bland roser
palmers blad, Lösen föll
bak ögonfrans, där hon
band på sorg band. Hon
bland blommar ^{mer} endast
gär om glömm mer glömm
Hon glömm med bland evod
om mörkblå viol, o. s. v.

Tiden gick och det från höst blev
det sol och åter var då en dag
hon får beställning på finfin
brudbukett åt poken X som om
i brudstol går med en löjhat
fin och kom il faut.
Men hans namn det kände
hon ack ^{blott} allt för väl igen
det var han just hennes ögon vare

myrten band hen vet jasmin
flornst do-rang och stöja fin
glan bland blommorna
nu sycker blott och glömmes
hen glömmes fläd e st.

Han var dunn bara sjutton
år.

Lilla Mor.

Mor hon gav, som ^{ihus}
hjälps hos andra, sliter släpar
hela dagen lång. Vi små
barn få skita om varandra
Sedan springa galarna runt
i Sten Men när mor, lilla
mor, kommer hem om
kvällen, ropar alla fem i
kör: "Gud ska hon nu
kommer Mor".

Knappast en malbit hon
spärr sig umor, pengarna
vill aldrig räcka till.
Hemma finns ju så många
friska munnar, som är
hungriga båd bitlida om
sent. Lilla Mor, kura mor.

är så blek som kinden
en gång när jag blev stor
ska jag köpa mat af mor.

Får den mest de vara
ig till dem man, får var
loyit sig en annan här,
Får han säger mor har blivit
gammal. Mor så fästigt
ful den skrynklig är
lilla mor, vara mor, du ska
inte gråta, ingen på vår
hela jord, är så vacker som
vår Mor.

O. Sofi.

Forsaw var kunnig i
handelsbo. Men han har kvar
sin barnatro. Mor på en skärgård
ö förstäss. Bäst va' om han
fick det förstäss. För skän
Lofi har brunnit. För om
han geus var funit. Om med
quitar i hand, Solkar han
känslans braud. O. Sofi o Sofi
du är brar ska jag säga, att
lata bli. Kom jag är fri
om skänk mig livets givaste
presid. O. Sofi o Sofi Du bist
hur jag brettas om låger i
Wid denna melodi.

O. Sofi O. Sofi.

Thon var jagas om ettens tjungs
Jansan mig grt en messalian
Ist att haus skägärds mit
fristans sk lika vil sam smö
fristans. När vilka som mar-
natten Saper kring laud o
natten stors bystnaden gäng
på gäng Ar Jansan. kärleks-
gång

Ref. O. Lof. o. Lof. o. S. V.

Enad klar hon ändå Jansan
brud. Wigan en dag i bröllops-
skrud Dagen var glad om liaga
fristans barnaf på samma
gång fristans Kåsten var med
på balen Länsmannen var
sne som galen Jansan tio
argelen smet spelade sjönd
om gräf. Ref.

Jansan nu klivit gamla
kar' en litten med fru om
tyogtalo barn. Köpt egen
brd på en fristans När
han om aftonsstunden
Stängt för sin sista hund
Barnskaran då han brd
Jungas i ordnad brd.
O. Lof. o. Lof.

Säg mig godnatt.

Prig
Säg mig godnatt i denna stilla
stund, ännu jag ser din
röde pipemund, ännu
din stämman räser till
mig här. Säg mig godnatt
men visk vi ses igen

"
Dagen gick bort, och när
den rida jord, natten har
hängt sitt svarta sorgflor
men genom ovalnet
skymtar vi där stjärnornas
gyllene perle broderi.

2

Ja, under morgonsolens
flämnande bål, glad jag
vill tömma livets
gyllene skål, leva i
ly av bykans klippstyg
nu är det snart men
där är kort till dag.

Carmela

Fortom ber, om grön
Skada lunder, står en höj
dit jag i nattens stunder
läter' loken fly från till
en flicka, den skönaste på
jorden

Sjung O. Carmela, du bringar
mitt hjärta i brand, Sjung
för mig, som ej älskar
ditt liv såsom dig, Er
hjärta vän, snart du saknas
ur drömmen igen. Dröm
om mig som ej älskar
ditt liv såsom dig.

När du sjungit om
kärlek om smärta eller
jublar av kärlek om fröjd.

du klappar mitt hjärta, ar
smärta du när jag lyksalig-
hets fjöd
Sjung O. Carmela

Från min. K. C. Sjung

O, jag drömde om
kärlek om tristhet en dröm,
O hur härlig den drömmen
mig var. Men flyg bort som
ett flamm uppå tidernas ström
om allra mest jag minnet har,
hvar Men det minnet
att gömmas i djupaste bröst
som en perla i havsvågens
barn. Och i sorgens stund
hämtas vemodig tröst
I ett viska den älskades namn

Och jag badder prkalen med
bruvornas Saft, jag vill dricka
frö glädje som flytt, och ur
skummande Origh hämtas
mod, hämtas kraft frö en
Sällhet, som äter har gnytt
Tj i nu ligger glömska av
porger nu strid, ligger kraft,
ligger mod nu betraf. ven
det kläder i purpur en bort-
rummen tid, och ger stålglans
at kommande äär.

Ja, det kläder mig
Lauke i tonernas skrud och
ger käuslarnas brus harmoni.
By var berg flyger fjärran vid
tonernas ljud och vart aggande
de går förbi. Kan jag sjunga
en ton, o, hur världen blir

Gud. Karfis Sucker, si klazar
den så, när min ande bär
högt över lungande arus uti
toner till kynderna blå.

O, jag minnes en tid,
ack jag minns den så väl,
när i barndomens dalen
jag sprang, och jag hörde
en ton som klog av fö
min själ, med sin pena,
sin hjärtliga klara, och jag
hörde en stämma, så sällsam
och rik, o, så skön och så
underbart sann, att jag
aldrig, hur ödet ää skiftas
sin lek, här i världen
förglömma, det kan

Efter besöket

En liten flicka satte i
svepet knä, barnsligt den gamle
sporde hon så: Låg mig
här är du ständigt allena?
Här du ej make, ej några små
sköta du min soga! För länge sin
Fru är en ägde en hjärta vän
Huru ej lidet läkt sorgen kval
Frodde henne bröstet efter en bal.
Sak, när en bal är slutad,
Lyst all musikens brud
Så de unga borta, släktas
se klara ljus hjärtan, som
bittert lida, som påmnar deras
sal? Huru många lär blev
ej gjutet efter en bal

Falskhet lyfte skän i
magisk glas. Den muntra
tonen bjöd till dans. Då kom
min fästning, bad: Vännen
kär, Fört ett glas vatten, jag
väntar här. När jag kom
äter, stod där en man,
kåta med ömsigt kysste
varann! Oslasat föll neder
krossat, o kval! Krossat som
mitt hjärta från denna
bal. Sak, när en bal o. s. v.

Den denna dag jag mig
heller kär. Trogen blott henne,
som död nu är. Att henne
höra hon mig besör.
Men allt för gärs, jag fjärran
for! Men en dag ett brev
kom från samma man:

"Dof är min systers" så var
dess lif. Hemåt kom farit -
nu jag det fann - Med
ett brus till hjärta från denna
lif. Ach, när en lif o. s. v.

Nu i drömmen kan
jag henne se, Präsa i Auser,
stöd vid min arm, Ögonen
glänsa, läpparne le, kinden
begjuts av radna'n så varm.
Minne, du jagra, undan ej
vik, Tysa mitt öra med
giv musik! Låt mig i
valens pytmiska lek,
Svinga på min arthinnas
brudig var vik.

Eusande vudav blida
Mäuse på nattlig färd
Låt mig i drömmen glida

Sie hennes huvudgärd
Leuske hon så skall ana
Warfs mitt hjärta elav,
Leuske att så hennes läppar
Tyska jag får.

Jag ser salongens stä i blomsten
skrud ljus droppar glittra ur
varje kalk. Och mellan bladen
kärleks god, Oras kan sitt
krager, och vilken skalk
Päribland posar mitt mig
hon tog Päri bland posor
mitt mig hin tog När
hennes vinglas bräddet jag
plog. Klieken hon lyfte strålade
klar, Svigt i min själ dess
glans dryjer krav.
Eusande vudav etc.

Arskedominuten hörligt för mig
står när hon av mig tog kappan
enrot skinnat från flätans
guldblonda hår. Spoken av
hennes pelande fot
Svällen var fridfull, arftrik
en ljus Portom oss bortdoof
balsaleus brus. När se'n i
vagnen hon för förbi
Nadde mig en blick med
himmelm uti.

Luceande vändas. blida
Skinn på nattlig färd
Lät mig i drömmen glida
Til hennes huvudgård
Kauske hon då skall ana
Wartis mitt hjärta plär
Kauske att ai hennes läppar
Tysla jag för

Vil du hålla mig kär
Vil du hålla mig kär,
Vil du bliva min vä?
Ej hinsto förhollande majdagas
blott, Oer jag frågas dig här,
Vil du äleka mig ä?
Den vår häliga ungdom
Frigätt. Vad jag drömde
penn barn, nu jag spørjer
för Gud. Sär jag kalla dia
min, vil du bliva min brud?

Skiss du som marm där
dä det väl var för bi, Med
vår möda om aftonen
Svalkande kom, Hur underbar
var, hur längtade vi till för
prärma i Hjärnkällan om
O! du kruspande kos i livet
vår,

O! du heliga kärlek vid
Fugro ar.

Sej till pulver om lek
jag dig Guds ar, Sej at
hinto allvar in vigs jag dig,
Duo kind skall bli blek, aie
brak skall bli ara, Sej, vill
du offra aie fagring at mig
Ja varf liv blir ej smekande
som duvars i br., Sej,
fr mig blir var morda aie
Gjurligaste so.

Jag vill viga mitt liv.
jag vill viga mitt blod
Jag vil strava som poddarn
pa böljande sjö. O. mitt
vauaste viv, har du kraft, har
du mod, ste med mig

hanna leva v ar. Vill du
alla mitt blod, vill du
vandra min stia, När jag
kämpar, o. kån, vill du bedia
fr mig?

Ja, du jag blir stark
aie ej eussau hau gav, Ubi
stormen, om hau fruktas
ej motgänsen präv, Sej det
jims jagge makt, hur
fr lockad. aie etär Jäv ej
kärlekens blomma pläs rot
När det mörknar i sky, när
det stormar väl aie, Vi ha
hoffet om tron, vi ha Gud
om varame.

Frönd. Dröms.

Susann jag vandrar i lundens
bort mot en gråskuggad gång
Liken den tid som är rummen
minnes ditt skratt ö den sång,
Här kan jag sargerna glömma
här endast skall hetas bod.
här är mitt hjärta som hemmas
här är mig beröhet svod.

Ref.

Frönd, dröms det var en dröms
här, vad den dröms var skön
händ i händ längs med bäkens
strand, vandra vi två ibland
Frönd, dröms det var en dröms
aldrig jag drömmes mer,
Jag minnes hur du var älskelig
och öns, men det var ju
blott en dröms.

Här i en ek har jag skurit
ditt namn vid sidan om mitt
Tröfast har trädet oss bundit
medan mitt hjärta har ltit
Jeh, ty ditt namn har jag pruntat
djupt i minns löskäbleks glöd
Medan jag väntat ö väntat
men det blev ju blott en dröms
Ref.

Frönd, dröms, det var en dröms
här, vad den dröms var skön
händ i händ längs med bäkens
strand, vandra vi två ibland
Frönd, dröms det var en dröms
aldrig jag drömmes mer
Jag minnes hur du var
älskelig om öns, men det
var ju blott en dröms

E. Strö.

Det vackraste minnet

Wart jag ännu far i världen
Vart ännu jag nässee far
Med mig jag far på färdens
minnet av lilla mor
Aldrig hon hördes klaga
fast hon var tvärt om blek
Svingades hon till att äga
skedde det dock med smek
Pep.

Aldrig jag glömmes
Mors kära små händer
Smala och vita, knäpta till
bön Vita små händer
Som smekta så ömt
är nu det vackraste minnet
jag gömt.

Slugan vid sjö och lindens
finnes ej mera kvar
ensam jag är som vinden
Fyrt genom dalen far
Mor över gott i mulden
ren sedan många år
över den gröna kullen
alltid en stjärna står
Pep.

Aldrig jag glömmes.
Mors kära små händer o.s.o.

Estro.

Syren Orft

Är det jag du sitter och
drömmer, inunder skärnstöts

Syren Orft

Är det jag du sitter och
drömmer, inunder skärnstöts
loft, när någon ditt silver
kommer och luften är full
av orft.

Vita syreners orft
Svällen är ljus och ljum
O. huru ofta, ofta
när mig en hälsning stum
Kuren med orft av syreners
kuren av aftonvind ljum

2/
Är det jag du sitter och
läcker på den, som du
har så kär, när någon
där uppe blåskes bland
skärnornas ljusa hår
Vita syreners bär,

Lusende bud till mig
Aröm mer du om din kärä
är hon i krället hos dig
Kauske när vita syrenen
dofta i krället för mig

3/ Du vet gay du bitter om
smäcker en knippa av vit
syren När lrollekl varje
måustråle leker om hoppas
från gren till gren.

I roid de klara natten
smeker du vit syren
eller kaubända i natten
var det en kind så lev
Dofta o. dofta i natten
vackra om vita syren

Esten

Sommarbängen

Se ett ensamt mörkrött
regel syntes på lagunens
spegel. Svåra fram på det blå
natten. I den lilla midnatt-
stund. Skänne mildt sin
slilglans sprider. Sakta fram
gondolen glider. Min du är i
lyfta natten. För en enda
givr sekund. Västans vindens
sakta susning. Blå vågens
tätta krusning. Bringar mig
i solig tjusning. Räck mig
till en kyss din mun.
Ref.

Natten är så kort
Mig bränner kärleks glöden
Din i i världen
Gay älskar dig.

Över mörknaude kärleks
Enesta stjärna som opoler
Skrid ö ofrid dötk med dagen
Dron ork ej lämna mig
Aftonrodnadens röda stumma
Stokmal har i nattens timma
Av din skönhel givet bekyer
Minner jag som eld för dig
I din famn jag nu vill
Drömma Wiska kärleks ord
Sä om ma Alla bittra sorgar
glömma Av din kyss berusa
mig.

Natten är så kort
Mig brännes kärleksglöden
Din är i döden
Jag älskar dig.

Såp bubblor.

Långstaude jag drömma
Var dag om lyckans fagra
lund, luftliga blott skinnra
i blott på en för trollande
strand. Blottet är byggt av
korraller, pärlor nu älla
krislaller

När jag blåser lätta bubblor
skinnra de mot himlen blå
segla på färd. Spegla en
värld, dit mina lysta
lunkar gå. Men lyckans
drömmar svista snart
sin färg om glans liksom
mina bubblor brista i
sin första lätta duns.

7. vers.

Enrövit jasmin blök
rosmarin krausar min
slotts kupol på drömmars
älf glider jag själv fram
i en gyllne gondol
Fjärran i solglänsen skines
slottet av guld om rubinens
Ref.

Lilla Lola. - Lv.

Inart man sjunger uti nästan
var revy. Om. Karvazi.
Om en vacker flicka med
mahogny hy, från Karvazi.
Och på Karvazi strand
man går en dag i land
ser ett bambubus
under palmernas bus.
Ref. Och där bor min lilla Lolo
som har ringar på varenda Li
och hon är så rätt
nu så lätt om korbett
nu har ej ens lika
hon har parlor om sin
bruna hals. men fristun
har hon inget alls
min lilla Lola på stranden
av Pihola - där palmor vaju

gröna på brax i sköna Hawaii
bor min lilla Lola-hv.

II
Jag har hört att sken alltid
skines där i Hawaii
om det väser stora apelsiner där
i Hawaii
att väser dadlar där, kanter
paddla där som en bobian
luggar på en banna.
Ref. Om där bor min lilla,

III
Har man en gång fått se
svärmeri på Hawaii.
Inn man jämt som ständigt
samma melodi på Hawaii
som ukalila där, kan alla
spela där en oraug-utana
lyps till banjors kling-klang
Ref.

E. Holm

1921

Lördags.-Valsen.

Kom följ mig ma Auguste
lägg armen om min brösts
Det ska gå undan uti
flygande fläng Värickligt
labb på foten det är ju
Lördagskväll, du är ju så
Söt som en smält karamell
Då dansar Tyrka Lasse,
som danset står i sky,
med Karolina som liknar
ett uppspänt paraply.
De dansar i kryddbon,
som väger till om salt,
han dansar långsamt om
högdraget kallt
Sej spelmann skall spela,
som valsen skall gå varm!
Jag länga sky, du min
Auguste

om sträck din högra arm
låt golvet klacka gunga
av glädjens hela makt
i lördagsvalsens lufjändelakt

II

Augusta, hon kan dansa
precis som en dansös.
Fast hon är tjock & rund
om midjan & ej så graciös
men mjuk som gullperka
hon är att hålla i & full
med kärlek & livs preri
Hysa dansa jag med Polka
i bomulls klädning gul
men hon kom inte ur släkt
& hon borde gått på ljust
& Anna Stina rycker & knycker
hit & dit sist slut hon bröt
utav rökken en bit
Men härligt är att dansa i
lördagskvällen sen, när man

har trättat både fötter, ansikte
& ben, man krämar sig fri
friskad så strutt liksom en
lupp då melodien till
en vals spelas upp.

III

Augusta, jag skall drömma
du vilas på min arm, sen
jag har lagt mig i säng
under lufskinnsfällan varm
jag drömmar om din midja
& dina röda blå, & om
den kyssen jag ej kunde få,
Men ännu ljuder valsens
fast spelmannen är snick
& klackar nära fyra, du
bara hon är tre, du kamma
vi ~~fall~~ valsar ett par repriser
till, kom, sä till dig sen i kväll,
om du vill! Augusta, har du
kännt huru givligt valsens gär

by gar har splitten nya fjärd
med skoppar & resor, det
känns om om vi båda ej
gohet kunde nå, precis som
viugar vi hade, vi två.

11

Rosekind, du hjärtans kära

Känna glittan över balkegen
det är nätt i rosornas stas
Augnör ljort i dröms bojer
garfänges av en lyst vinnad
Gef

Rosekind du hjärtans
kära, vaknar nu jungfru
drömmar skära, Se nu
din dröms prins är Dig
när lockande Dig vandra
kärlekens stiq, var som
en regn av rosas strömma
riskande ord så beta
ömma, Ord som en
värld av längtan gömma
Rosekind, gar alskar
Dig, Dig,

2
Se, i fönstret ländes om
ljuset om gardinen bakta
sig för. Allt är drömligt,
lyst, men som suset
är en vind en viskning
man hört.

Rosankind du min
ljärland kärre o s v.

"?"

J. män som skapat
varje krimmas kval,
Färmedrar jorden till en
jämmerdal
Ni stören friden uti
många bröst
Ni lämna det i hopp
löshet ej bröst.

2
Och vart Ni framfar
glädjen flyr sin kas
Och vart Ni går så
bryter Ni en kas
Ne för för varje unq.
fortidig. grav
För varje askuld Ni
bedragit har

3
Du kvinnan skapad
för att offrad bli,
Du manens redliga
Trynneri
Du detta hennes mål
är detta allt,
Kanske det så, av Gud
är an befällt.

4
Lär är en gåva, att värda
kvinna rätt
Besaunda henne på ett
ädelt sätt.
Då, skall du finna invid
hennes bröst
Du vän i alla motgångar
en tröst.

E. Holm 10/4 1922.

Kivla Carlson

En bruten ros,

Jag vet ej varför jag som
dågen suckar tungt, om
inte längre mer om
natten som tungt
Du var ju alltid för enrot
mig älsklig, kär, men nu
så är du ej mer som du
fordom var

Ref.

Du, kallade mig för
sommarens sista ros,
som blommade fast
fast sommaren flytt
sin ros, Du gav mig
en mening om vad kärlek
är, jag började på allvar
bliva verkligen kär, du
gav mig hopp, om

egot hem om hård att
ut på livets långa färd
Det var väl ej en lek
ty om du för din kos
du, lämnar kvar en
bruten ros.

2/ Du gav mig blomrot
som var hos mig varje
dag, jag afskade din mun,
din blick, vart ölets drag
men innan du i solned-
gången från mig gick
du målade ett lust-
slätt för min gästa
blick.

Du kallade mig för o s o,

En gyllene medelväg.

Jag är lite blyg om förloven
som ingenting alls jag förstår
den gyllene medelvägen
jag ständigt försiktigt går
var man som jag varit
är berögen att bjuda mig
att jag förstår

3/ Ni bjuder mig kärlekens
falska spel, men tillits
har jag sagt mig, jag
giftet mig aldrig, det
att ni väl, förlovat mig
heller ej, men ni kan
ju gå som god skilley
en gyllene medelväg.

3/ Jag gick genom grönskuta
hagar, en vardag när

himmelen var blå, kring
äugen en man mig
gagnar som fången jag
smärt syntes stå, jag
kändes av skrivena lagar
som viskar till honom
som du

Vi ljudo mig kärleks
falska spel men dittes
har jag sagt mig, jag gifter
mig aldrig det vil ni
väl, förlov mig heller
ej, men ni kan ju gå
som god slava en
gyllene medelväg.

Thamberg

Glöm ej din mor.

Glöm ej din moder,
hon som var ditt stöd
När du var hjälplös som
spröd. Herne blev givet
att ge dig lurt giva för
att kanske gå mot sin
död. Du ska minnas
din mor när som du
blivit stor.

När du var liten
feberhet som natt hon
vid din vaggga galtrande
satt. Ej kan du gälda
lärarna fälda. Fälda
för dig många orosfull
natt. Du ska minnas
din mor när som du blivit
stor.

För en äina första
slapplande steg har hon
på allt sätt jämnat
din väg. Likt att dig
leda skydda och frida,
har du en annan
maktat det, säg. Du
skall minnas din mor,
när som du blivit stor.

Om vasa boktryck
i din ungdomstid, skyddar
hon dig i livet svåra stund
Förbör hon fästa att när
det gäller du en för alla
himmelens frid. Därför
minns stads din mor
när som du blivit stor.

J. Holm
1922.

Stikorna äro som drömmen,
tjusa ett lag och försvinner.
Stikorna äro som strömmen
de skifta var enda natt.

På härliga höjden dit Andee
mig för jag skadas en under
den syne.

Eva till paradiset oj oj oj
ett.

X
Eva till paradiset
Stikorna äro
som änglar små.

Den farliga orraen.

Dagen igenom ger solen
akt. På alla små flickors intriger
Men uti orraen i all dess prakt.
Har man en underlig trolldom
lagt. Flickorna bira allt på
på sin vakt. När den på
himmelen stiger, på en
natten för orraen se.
Men man ej vad orra
kan se.

Rf. Men blir vi lit bedrogen
På flickors korrmanus
De säga mig om dagen
Men ja i orraens glans.

II.
Om du mig miter en, solskens
dag djupt inne i granskande
skogen, Och blid mig blomma

av Tusen slag jämta vår
Världs alla små beag.
Skulle jag dock inte hämma
mig svag. Sj jag blott sken
är trygg. När den är borta
sen märket rar. Då vet
man ej hur det går.

Refr.

Skru om du väljer en mån-
ljus natt När spärnarna lysa
sen blänka. Då skall du säkert
finna, att det går så lätt att
gå mej fast Jag dina blyesur
besvarar glatt. End vet
vad männu ska säga,
När jag så underligt blyg.
i sinu. Viskar till dig

"Jag är din."

Refr.

"Rosa. Lill."

Hör hur lutan klingar från
en trädgårdsgång. Om på
lätta ringar Guder Emreksam
Sång. Flicka bakom kutan,
du som är mig kär,
Lyssna om till lutan,
här vad jag begär.
Öppna dörren sakt sen
smyg till till mig.
Rosa ring. oss vakt,
dofta ring. din stiq.
Kät dig om berka, kom,
ack kom till mer. Kan du
länge neka när så varut.
Jag ber! Invid rosuhäcken
djungel en yngling så:
Rosa, Rosa, lilla, flicka fin
sen skär, Kom, hämta västar

Du, som dig håller kär.
Sring din kydda dofta
fläder ren garmin, Giv
ät mig ditt hjärta ren
bliv för evigt min.

¶
Hon på förstret gläutar,
skäuskt på honom ser, han
föregår väutar, hon ej
kommer mer det är föfång
möda, hon ej hin hans bör
Wackra tarot röda, är det
Sängens lön. Hicka lät mig
leka, med ditt gyllne hår
(Hicka lät mig leka) Stäro
vill du noka läka hjärtats
sär. I här har jag brutit
en frögät mig ej. Du ditt
fönster slutit ren du
kommer ej Sängarn gäv,
men fjärran bedjande

Hör Hans Sång:

Rosa, Rosa lilla, Hicka
fiv ren skär, Som kärats
väutar du, som dig
håller kär. Sring din
kydda dofta fläder
ren garmin, Giv ät
mig ditt hjärta ren
bliv för evigt min. //

Turaldera.

En gläder sjömann som på
höljorna far, Turalderi, Turaldera
Han har så många glada,
en lortiga dar.

Tjofalleri, hurra.
När vinden är frisk lättas
ankaret opp och segelen de gå
med en djungoning i Lopp.
Tjofalleri, tjofalleri, Turalderi hurra

På briggen Neptunus, en hyra
jag fick. Turalderi, Turaldera
Med last av propis i till
Kapstaden gick Tjofalleri hurra
När lyktigt vi anlät till Kap
vid en kaj. Det kom en
Slika med hatten på Prax.

Jag lyfte på mössan, - kom
inikade glatt, Turalderi, Turaldera
Den fråga jag: Är jag en följa
min skatt? Tjofalleri, hurra
Herr gav mig ett omil nu
så sa Herr. Sjys till.
Du glade sjömann, jag är din
om du vill!

Tuhundra seitsemän päivää

Osa on sötä litua kriinua
on kuv. proslarinna.

Kä gataa mi m^ott^o har mi
settä mitä si m^ott^out. Si

Sonerna

Sjöberg.

Tänke vad slider blott
natten ser, komer till eder
om vila dem ber

Hjärtan som lider,
som lider av dagens qum,

Soner till eder,

Till eder er vill det fly.
//

Hälsning till hemmet.

I den stora lysta natten
står jag här vid skeppets kant
Under himlens stjärnbågar
Nån på post här mig sate
Under himlens välvda tak
Här jag fjärran diungsdrag
svalars flock som återgå
Mot nord, mot gus, mot vår
Hälsa dem därtvamma, hälsa far
om mor. Hälsa grönna hagen
hälsa till bror Minna bästa
Länkar följa på er stig
Svala flyg mot hemmet
hälsa ifrån mig

Lilla svala fastän brag.
dag om natt, dag om natt
Färer dig till målet fram

med snabba vingar
svala läck nusa på mig
Gärna följer jag med dig
hemma blir väl ängen gröna
o. svala hör min bön.

Hälsa dem därhemma, hälsa
lar om mod hälsa gröna
hagen, hälsa lille brod
Om jag vingar häde flöge
jag med dig Om de
ljusa nätter, hälsa dem
från mig.

Wildandens klagan

Alle vordliga lauden
vi kommo om vären
I vassen vid stranden
som fordom om ären
vi byggde vårt bo i kärlek
om för.

I varelige natten
vi summo förvaligt
i lequande vatten om
hore på roligt, Lises suart
vara kusa kunde följa
oss för.

I djupet på sanden
vi sökte vår frid, om ingen
på stranden oss sökte att
döda Om så uti frid
vi levde en tid

En afton vi surmno
förmäda i sären, men
plötsligt förmno en
bit, där i sären, en jägare
stod, han sökte vårt blod

Den stoa på minuten
det bliktas nu kinnor

Min make är skjutet
hans hjärta blod rinner

Jag manade då, till
flykt minna suva

"Jag kan ej följa,
till flykt kom springen
jag själv måste dölja
den sårade vingren"

I djupet jag dök från
bliktas nu röks

För människan mig
akto jag sedan mig lärde
Us gömslet så sakta jag
svög minna färde till

obebodo ö i Villande sjö

I gråhalla dagar
nu esliga krällan
nu essan jag klayar,
Jag minnes de ställen
där maken nu jag resde
bort en dag

En tid fick jag
lida, nu sökte jag nära
jag sökte nu vida, att
finna de hära, men
aldrig ända jag fann
minna suva

Färs log mot mig
livet, nu sköflat det
sköna häi den, det blir
givet att mördaren söra
ej straffa så härt, att
han mister sitt allt

F.

'Le' Saugo de Perwe.'

När månen skilla
På himlen träder
Jag går så ensam om allén
Jag hör en stilla rind,
Såu sakta sukker kind mot kind
Jag bara drömmar
När månen län med
Sitt silver över jorden då
Sakta, o, så sakta, alla
Klocker höres slå,
Och liksom en viskning
man hör.

Pf.
O kom till mig i den stilla
natt. Du bara svaras mig
med ditt skratt
Du nog förstår mig ej
Att jag dig älskar

O kom till mig när jag ^{ropar}
Kän du ej höra mig.

Jag kan ej sora
Jag kan ej tala
Ty sorgen lär mig dag för dag.
Jag bara läcker blott,
Att jag har fått en sådan lott
Att bara lida
Och bara lida
Det är ditt enda bröst jag har,
Men jag hör ett ljud från
en stilla mandolin
Och så en räng man
hör:

O kom, min älsklings
O kom till mig.
Jag bara längtar att få dig
Ty sorgen lär mig
Så jag kan ej beskriva

Skall jag så ensam få
vandra

Uti den tunga världen.

När lyktorna tändas igen

När staden är stilla, om mörkret
sig säcker om lyktorna tändas igen
De tända ut pärlband som glittrar och
blänker ett surstekt för gatorna och gränder
De kalla på minnen från långt flytt
Lider om drömmarna för längesen
Och tuden till lyckliga ungdomsår
glider när lyktorna tändas igen
Vi följde de slingrande gatorna runt
strömmen som lystes av tusende
ljus om drömde den vrigt berusade
drömmen vi trä under lindarnas
bus

Men liksom om dagen den släcknas
Var lyktan dog lyktan.... Jag minns
Det är när aftonen kommer och
skuggorna flyttas om lyktorna tändas
igen.

Jag vandrar som Jordan när
dagen har brunnit och jag jag så
ofta har gått om lyktorna brinna
som alltid de brunnit de enda
som ej mig försväta, jag söker
att glömma att jag fick försaka,
men kärlek vad är väl som den?
Den slunkar om dagen, men
vänder tillbaka när lyktorna
tändas igen.

Du Sjörömmatt.

Det var en strålande stjärnklar
natt vid min sida förtroligt du
satt, Din blick var varm som
den glötte din kind när du
sucktes av pseudommar vind
Du lät mig ana en himmel
på jord I mitt hjärta jag glömt
varje ord — Du var späd, du
var fin det var doft av gasminn
nu i fjärran en sprid violin
P. Tindraude stjärnor i natten
sigs vår hemlighet. Doflande blomst
i kabbatten hörde vad ingen vet.
Tid som gått fis ej åter minnet
är allt jag har kvar djupt i mitt
hjärta gåter om drömmar om
flytta dar.

Du är den ide vår lilla bessa
sommaras blommande minnessna de
sti, men himlens stjärnor de
blicka mot mig, liksom vilja
de minna om dig. När du
gick bort blev så ^{avst.} evigt en
kallt, nu jag saknar dig stads
om i allt. Det var sol i
mitt sinne, minnas sorgen
kom in, ty du lovade evigt
bli min
Tindraude stjärnor i
natten.

J.

Den gamla sekretären

Det var kräll, myss var brasen
förklarad det var stämning
av gammal mystik. I en liten
kassett en välnad stöd där en
sekretär. Farmor kring den gick
och pynta som hon gjort varje
kräll alla år, från larudel av
krusmynta stegr minnen från
ungdomens vår

II Nu hon läste för tusende
gången gamla kärva och gulnade
briv Den hon mindes kolijonken
när hon fräskad blev. Missnad
som bardomeus saga låg ett
blomblad i en medaljon. Carl.
den lemlonde vid Skaga hemmet
skänkt denna rosan en gång

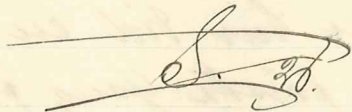
III Tygt hon säte vid den husliga
härden, den gav sol åt en sen
älderdom, här i våra längt
kort från världens fanns hennes
helgedom Farmor i minnet
bevarar hur vid en krosssekretär
farfar första gång förklarad att
hon blivit hans hjärtans kär.

III Gåmbla minnen de var väl-
komna som en dag för oss
alla de bli i sin lästrol
farmor somna i sina fanninis
skymningu som och hon glömd
hon var gammal med silver
i här, vid sin sekretär hon drömd
om sin ungdom i lyckliga år

Ref,
Den vita sekretären myg
lidens bara fridömd nu stöd
den i ett liten liksom en

gammal invalid Farmor
var den enda blott som
visste vad den grunde av
kära minnen från en
långsen försonna Tid

"Jul-Sång" Adm.

O, helga natt! O helga
stund för världen, då Guds-
människan till jorden steg, nu
för att försona världens brott
och synden, för oss ha dödens
sörsta led.

Och hoppets skänk gav
igenom världen, och ljuset
skimrad över land och
hav. Folk, från nu neder,
nu hälsa glatt din frid
O, helga natt, du frälsning
ät oss gav.

IV

Öf. frälsning krossat våra
länga bajr, vår jord är fri,
himmeln öppna nu är,
uti din slar du ser en

älskad bröder, om se, din
svän sken bli dig så kär
Från himmelen brakte jäsaren
oss friden, för oss han
medsleg i sin stilla grav
Folk! Fall nu neder, om
tröskan glätt din fridhet
O helga natt, du prälemning åt
oss gav.

1926.
H. H.

Herrens Svär.

Jag "Lauklös" som barnet
den blomman begär
Som värt jag dess lekande
styg. - Du bad om min
kärlek, jag frågar så här:
Vad får jag i stället av dig?
Och äv om jag tror vad du
lovat är sant - Vad får jag
som prut?
Du bad om den dyraste
skatt som jag har
Mitt hjärta, som gott är om
prut, I Laukarna härpå
jag skriver mitt svar
Och frågar om ärligt du
ommit! Min kärlek ej
säljes för en diamant
En ring eller slant.

III. "Älska är lätt uti
ungdomens vår, När allting
det blommar som god,
Men kärlek som till vår
är efter är så den tillsynes
färlan jag tror. Om det
är just, den som jag söker
att få. Vill du älska mig
då? "

III. Nu leende läppar som
blomstrande kind, De
skvallra om begärens tör,
När fåglingen vissnat
från sommarsvensens vind -
Skall ännu du finna
mig skön? När yppiga
brakar bli funna som
grå, Vill du älska mig
då.

V. När jag vänt mitt liv
från den skönaste dröm
Som gavs av en shepards
god. Vill du hålla mig
kär, Vill du vara mig
än. Skall i kärlek du
giva mig ord? Och äro
om du giva förtroende
än brast, Vill du hålla
mig fast? "

VI. När slutligt till
gravens man stoftlyddas
föt, Om i livet äro då,
Vill du minnas mig så
att blommar på kullen
ej vissnad som dö. Att
mitt minne för alltid
får stå? Skall du troppas
nu då, den du älskat nu
mist, Att få mötas till sist,
Sommarskolen

Sverige Stockholm.

Sverige, Sverige, Sverige.
Fosterland vår längtaus
byggd vort hem för
jorden. Nu spela skällorna,
där härav lyfts av brand,
nu då blir soga men
med hand vid hand,
Svär än ditt folk som
fjäs de gamla löstets ord.

II
Så jule snö som
susa djupa moln himm
ästerstjärna gumm jerni-
kvällen! Sverige, under
blir vår stid, vi so
där våra barn en gång
för so, som våra

fäder sova under kyrko-
vännen.

Varför ler du aldrig mot mig?

Sänd ibland massa,
Lusar nu snäv, ensam som
bart glömd vår efter vår
dröm mer violen, blåögd
som blyg. Drömmas om
solen som viskar i smyg
Varför ler du aldrig mot mig?
Jag som bara längtar till dig
Doflu jag inte gjort eller säj
Varför ler du aldrig mot mig?

II
Och så säj för mig äv de gamla
gär, Drömmas som strömmar

hastigt förgå, aldrig hans
vänder smaka mig mer
bart han sig vänder när
stilla han ber: Närfr
ber du aldrig mist mig
Jag saw bara längtan till
dig: Aldrig en bitt jag
mitt med ett mig.
Närfr ber du aldrig mist
mig.

Spögst Liljan

Det var i sommar tiden
jag höll en yngling kär,
snart är den tid förliden
och jag så ensam är, han
lova mig trohet och kärlek,
jag trodde och gav honom
allt, men det var bara
smälek han bråk mig och
övergav allt.

Ref.

En tid fick jag som drömma,
drömma om kärlek så varm,
en tid fick jag sorgerna
glömma glömma i älsklings
famn, en tid & jag luft-
slottet bygga men och
de ramla snart ner, det
var några som slår

Vår lycka på kärlek jag
Lorste aldrig mer.

V.

Jag minns varje ord han
sade i minnet det skrivit
står, då han sin arm omkollade
att var i ungdomens år,
I drömmen jag hörs honom
viska, o, flicka jag har dig
så kär, men det var om
det sist du nu har han
en annan kär.

Ref.

III Sanning i världen glömmas
men älsklugen glömmas ej.
Olyckligt i mitt hjärta gömmas
att vad jag följde av dig
vi voro så ofta tillsammans
du var så kuld i min famn
men nu har du en annan
din kärlek du följdes ej som

IV.

Om tid gick jag ditto om
drömma, drömma om
en obrogen vän, honom
jag aldrig kan glömma
att han ej kom igen
borta för mig är han
alltid, men minnet
jag ännu har kvar, ännu
jag honom älskar ^{si som}
i fjärra dar.

Ref.

Om tid gick jag ditto om
drömma, drömma om kärlek
si varu en tid gick jag sargerna
glömma, glömma i älsklugens
famn. en tid gick jag luftslottet
bygga men alla de ramlade
svart nu det var mig som
störde sin lycka, på kärlek
jag Lorste aldrig mer

Min hem bygd melodi.

När solen sjunkit ned, och
vättan skogens bygn och
sommarnattens skuggor
falla, då gånga vi till dens
där hemma uti byn och
glädjen står högt i slyr
Då mötte jag den flinke
kärleksvarus och kav. Som
lovade att snart bliva min
egen hjärtevän i livet alla
där. Du sköna tid så
underbar, Men äro de
försvinna, ungdomstiden
flyr, ej när vi gå till
dens på logen. Men
ännu varje år, när bären
äro gryn till hemmet
bygd min Larks slyr.

Ref. Det är doft ifrån visken
Det är klang ifrån fjälsken
I sommarnattens tjusning
med poesi, jag hör min
hem bygds melodi.

Spöke

Lalla Vaur.

Jag fattar fortfarande på mytt
i min slårde hand skriver
till Dig från främmande land
Jag har hört att du gått
Dig en ny liten väv, men
du kan hälsa oss, att de
ska bli en dens, när Lalla
Vaur väl kommer hem igen
Till skandinavien att du
bedrogit mej var dumt av dig
Ly uti kistan fäst det grej.

II

Men icke särjer ja lungssten
på ena för de, det finns väl
andra, som ja kan ge den
andra skalen jag köpte i
Gjerraw Bombay sistom present
Till dig, ty det finns flitkor
små i varje trä å dom å
Lohiga i allt de bråkiga
När uti vare Mexiko jag
kunnat ja bortil en
hundra femtio för.

Barpral Canon

Mig lystes för Eder att sjunga
Om gamla Barpralen Canon
Som roat båd gamla och unga
Och var just en lustlig petron
Loppskrädder till Propolion
Var skakaren dafför och arm
Men sjöng som en lärka och tonen
Göd alltid ungdomlig och varm.
Ja möttas te: som
Och glo på Sme: som
Och te de lip: som.
För minsta knip: som
Nej omisk och Bry: som
I om om my: som.
För mjöl om gla, som
De vill ja va.

4. Tykland på märkelige stiel han
Och sågde tappert sitt liv
På sjukbedrom Simpa och led han
Men sjöng under läkarens bür
Den dag den för dömda granaten
Sprang sinder helt nära invid
Och dömda den Böcka Bomraten
Till kräken i hela sitt liv
Går ej en gammal / sen
Ty Paul-Johan / son
Som lido om sin fäng / sen
Och - trä - biäng ~
Som nu en bräll / ~
Isorval Lardell. / ~
Teck och förväb ~
Du gälla gjät / ~

3/ Hans Della en bälq och frogen
snail prästen frönade dem
Den anspråkstös Boja i frogen
Blav si deras felleiga horn.

Den hade de lyckliga som ingen
Toq degem och Sorgen läte
Fot Balla för myllert i kingen
Hon kunde väl lipo en skvätte
Ti bara stiel / sen
Din lipesill ~
Och lät Dig på ~
Hon gång frösta ~
Min gamla förs ~
Ej hörs om fläs ~
Hon borp om snarp ~
Hör till ett korp.

4/

Sången om Varsava

Varsava är staden den bära
en pärla i stadernas städ
Vi kämpade för dig med ära
om en lung var den sorg^{en} fick bära
Vi drovos från födernes jorden
och dagarna blevo till en
Likt väl som ett gubel, dit gjöd i
säl blod.

en brusande sång om Varsava,
nu teskud med ridskeift
i hjartal så stod ditt
dyrkade namn Varsava.

U Det blöder alltjämt under siren
Varsava, min älskade städ
som snul skall du le under siren
likt blomman som vaknar om våren
som för en betogande skönlut
skall reses en spillrens grus

Som för skall du stråla i
glädje och ljus - ditt
huvad du reser Varsava
och runt omkring världen
skall gå ett krus.
Vår hyllning och sång om Varsava

Blomman. Nattens Klocka

Nå vår herre gör en blomma
gör han stängeln mjukt och fin
sedan sätter han små bladen
där uppå. Sedan tar han
starkets hand all jordens färg
dunkla must.

och sen blåser han sin ande
in däri

Då står blomman där och
lyser med kärleks rika färger
klara, somme ur Guds
egen hand att vara oss till
fröjd

Blomman, blomma var
mitt hjärtas fröjd

IV

Nå vår herre gör en fliska
gör han ryg på samma vis
först en väcke, liten kropp
så mjukt och len
sedan tar han starkes hand
från jordens och himmels färg
och ljus, och han blandar
dem och skapar hennes
själ. Då står fliskan
där och lyser, bland de
andra herrans blomster
klara, somme ur Guds
egen hand att vara oss
till fröjd -

Fliska Blomma var
mitt hjärtas fröjd

I Paris
jorden och.

Halleluja 1979.

Halleluja, se ditt liv
Halleluja, i nytt perspektiv
Sök en mening i allt det som
i allt som händer, i allt du ^{sker} ser
~~och~~ ta vara på det sköna
livet ger

Halleluja lov i dag.

Och ta ~~dig~~ för dig av det du vill
stär i livet ^{ta}

är inget givet
Gör den till en härlig dag.
Halleluja.

Halleluja, se dig bringa

-"- Se alla små ting
Ta din chans, ditt liv det är just nu
Här du vill ha det bestämmas du
Det finns mycket som du inte
sett ännu

Halleluja sjung en sång
-"- sjung med oss en gång
och känn glädje
gemenskap och värme
som gör det så lust idag
Halleluja.

Halleluja. glädjen ord
-"- förnar så järd.

Ord om kärlek
om hopp och om tro.

Halleluja.

-"- Ta min hand

-"- Vi har ju varann

Klockor klinga
ett budskap som bringar
singen du hör idag.

Halleluja.

" en sång om glädjen
som ger dig allt du vill ha
Halleluja

Register.

Was barmhertig.
 Ett kaston minne.
 Lätsgäntas Bröndag
 Harkikus miliones
 Afton o hur skön
 Ur Tiggas sludstäm.
 Käje blom mod
 Triganer kärlek
 Du käraste sju
 Doukta Lucia
 På deken bergs änn
 När kysser dig nu
 Lätsgäntas
 Skepp bratt
 Kalli Candel'u
 Bliv min
 Kvarnens arsked
 Du är äst en smuk dragn
 Helt utan himnos o. o. o
 Chardas fröslinor

Trullus Lyda Linnmar
 Jantse
 Heio egen sluga
 Blomster flichau
 Lilla Mor
 O. Sofhi
 Läg mig god natt
 Carmela
 Minns du den sång
 Efter balen
 Vill du hälsa mig kär
 Från, från
 Det vackraste minnet
 pyran doft
 Gudel sången
 Lapsbubblor
 Lilla Lilla to
 Bröndags balen
 Presumbind du hjärtans kär
 O.
 Du bruten ros

En gyllene medalj
Glöm ej din nord
Den färliga minnen
På sin tid.

Turallera

Tonerna

Hälsningar till honom

Vildsvansens blaga

Le' lags de leve

När lyktarna tändas igen

En stjärna när

Den gamla sekretären

Tul sing

De omes svar.

Luriga

Vad är det du aldrig

Prigst lilje

Min herr bygd, melodi

alle Lous.

Kapitel 1733
9.17331 Parck. sig 33 III

"Sankta Lucia"

Äflonens stjärna havel beståtar
ock i dird. skinn mer allting. sig.
mätar skogen ej. busar löven
blott susar ock uti vesta vägen
här busa skynda till aftonfärd
på vägen den fria
Sankta Lucia: 1:

Härliga Neapoli drömming. du
sköna med dina halta stätt
ock ängde grönas ej. något annat
land i guld din lise blott dig.
jag prisar vill skönlens rike.
skynda till aftonfärd på vägen
den fria. Sankta Lucia: 1:

Hög. d. 13/ 1915 t. A.
12

"Skärgårds flickan"

Jag är en skärgårds flicka jag
På sjön följde min dag
Och till de dystra böljors sång
Jag lysnar dagen lång

När vinden blåser sjön och fladdrar
Somme här man påds gör den
Ställa män som jämt vid
Kodret står

Om sjömannens maka skall jag bli
Och gå på stormigt hav.
Men kanske finner jag där
Min sörj länkta grav.

Den sista gång han fanns mig för
Han sade till mig, så
Hur ämt jag har älskat dig.
Hur vänt att fanns dig, gå!

Det kom ett bud från fjärran land
Det skepp han farit med
Har slagits mot en klippig strand
Min Georg finns ej mer

Jag var så glad, jag var så fri
Likt fågeln uti skog. Jag tänkte
Georgs maka bli min häppel
Mig bedrog.

Jag kan ej slaga lida nöd
Likt fågeln ^{uppi} strand. Smart skär-
gårds flicka över sjön far
hem till fridens land

H. G. den 13/ 1915 S. A.
19

Den dansinnriges vals.

Varför sock du vänneren din
Som din älskling var ändå
Som du kyssste ömt och varmt
Som du tryckte till din barm.

O, hur kan du göra så

O, hur kan ditt hjärta stå

Kör en annan vän av samma slag

Kör det förstår jag

Minns du kindern

Där du och jag, vi datt

Töd om kindern tog du så gott

Dina läppar loftat mig gav.

Kör har du i stället biddat

minn grav.

När min kind blir vit som snö

När jag ligger kall och dö

När mitt öga slutit sig

När jag aldrig mer ser dig

Bej dig mer och kyss mig så

Stral din kyss jag skall förstå
Kan du bli trasseln, bek.

Kör du vänneren sock

Minns du kindern o s. v.

Åby den 7/13 1915
Thyra Andersson.

På Heckenbergs åsen.
"Syster Märtha"

Slugande bäljar gåi rög-fäll o bete
Och bagarna bagga på krusiga sjä
På Heckenbergs åsen gåi korna i bete
Och skällorna pimgla o svalorna pigla
I höjden där moln tappat
Segla som snö. Halalalalida tänker
jag på dig, o s. v.

2. Kolen får hänga på spiken och
danta till lodan om kratten
får sträcka sig gno. Då går
jag till dans med en skrattande
janta där kvarn bäcken brusar och
sururma. Susa. Då går jag till dansen
på Lehenbergs bro. Halalalalaj då
dansar jag med. o. s. v.

3
Kolen är lysnad och slutad är lek
Som maritus julisatt.andra b. glatt
Och janten hon stråles i stjärnkla glans
Och ögonen glittra i läpparna. viska
Vi träffas väl äro på lodan. God natt.
Halalalaj då drömmu jag om dig.!

Hälsing löv d. 8/ 1915
13.

Angra Andersson.

Skoladi

Larkens miljoner. 11

1. O säg, älskar du mig
Jag har ju alltid älskat dig.
Vill du bli min så är all
världen min. Du, älskling med
ringula håret så skönt. Och ögon
så blå som vattnet i sjön.
Du lofat mig trohet och kärlek.
men ändå du flydde du bort
Farväl, O min älskling farväl
När aftonens, stjärnor do häro
Dig följer min tanke
O älskade o farväl
H. Löf. den 8/ 1915
13

Angra Andersson

Säter jämtans söndag

1 Paa Solen jag ser, det lida allt
från snart er det ved höj meschiden
O den som en stund fick önska
sig hjert. Bland folk som paa
kirkevej skride. När solskivan
stiger till så den står Där mitt
öra kaset i kamman Där ved
jag i dalen klokarne gå Det
ringar från tunnel utsamm
Hög den 8/15

Reit Boston minne
Karl Barkling "den älsnad"

I Bostonvalsens lever jag än
Uti mitt minne njuter jag än
Ögon som drömma, viskningar
amma fyller mitt sinne, med
ljusning och glöd, mörk som

nattens sky Smäl som en känd
och som som mans ros.

Röd kengres. kind, När i valrens
takt var som det lycklig gö

2
Fastän hon vissnat blom mer
hon gav. doften försvann
blad fallit av. Om den jag dröm-
mer aldrig följt in mer. Hur
jag en gång stod vid hennes
port Dock ett så hjärt Åger
jag än att i beständelsen väkas
igen Ock till dess på nytt
stäm man jag. Här hennes
ros var mitt allt som mig
lycklig gö.

Hög den 8/1915

Anna Anderson

"Den käraste dagen."

Hon var som en docka så snäll
och så ^{snäll} fin Hon satt på mitt
knä så förtäligt, hon gav mig
en kyss på sitt barnsliga sätt och
sade berättat något roligt Jag stök
hennes hår den gyllene lock
och käraste dagen berättades då:

Det var en liten prinsessa hon
satt i en gyllene bur så kom
där en kung som måblig befriade
honne säur den blevo de lyckliga
gifta vid kringaride. guldornas
gud Och, han blev den lyckliga
brudgum och hon blev hans
lyckliga brud

Åsby borg den 8/1915

Thyca Andefors.

2
Och telefon bolaget
I denna gode stann,
Det är väl bolaget
katt bolag. hela den.
Vi ej kan nog värdera.

Att vi på tillförlitliga
Företag äro gift i samma på -
Dit brut till två
Kling klara, pling, pling i munnen ^{Takt}
Då ringa för har tel'fonbolaget sagt
Hon gassar baren på er vakt
Fj med telefonister, det blir så
lätt kontakt

3
Smart för vi maskerader
Uppå Continental
Och den ska nog bli gla' den
I Ohlinsöns lokal
Då skall jag mig marschera
Och alltid bli det flua.

Men Tänk på vad min smärma
Var på din dakt! sag
Ty när man går till dans, höj höj
Och träffar någon herre som bjuder
Jag är ej alltid på min dakt
Och då så lätt de händer att det kan
blir kontakt.

Hög den 9/13 1915

"Det är Nat."

Det er Nat, det er nat og saa Lars.
og forældt lige Loden i Lyg ternes skam
Det er nat, det er nat
Nu haer tres ternes fat
Baade Dage den og Pastores Haar
Haer en streng Medicant
De vill være en Døst om omr Spjel
Begge Ariskar de bror
En er fæk en er from

Skæn mig, kære, lad mig sære
For jeg har dog kun tænke for et:
Det er Nat og omr buud har mig
Sendt kørntligt bud at vær
Kænnen er kaendt. Skæn mig
ventu - ja kære lille Duv!
Se jeg kommer jeg kommer nu!

4
Det er Nat, det er nat
Kænnen lyser saa smalt
Stæng nu døren om du vil ha Fred
Det er Nat, det er nat
Nu haer kæng fingren fat
Politiel sjelv. følger med
Jag kan ta det med so
Det er komt i mitte boj
Der bli aldrig ej jød Lubuddt hos mig
Lad en haer passe sit
Politiel og Bang dit
Skæn mig kære osv.

Halsing borg d 10/13 1915

Wem kysser dig nu.?

Äk om en gång du bilar min vän
i min famn

På min kädek nakna då tänk

Och glöm bort att förgängligt är
kärlekens namn.

Bort nog borten dess gyllene länk

Men av stundens berusande tusande smek

Nog jag döru en drömbär skär

Och när sedan vi träffat på kärlekens lek

Äk, då tänker jag stundom så här

Gud vet vem kysser dig nu

Wem som väl famnar dig nu

Wem som väl kysser din hud så varm?

Smötit barn - Smidig, armr.

Och vem väl din kärlek ten får,

Minnet dock aldrig förgår

Äk jag har varit din vän i ditt allt

Gud vet vem som kysser dig nu.

Och nog välta väl brinnorna är ifrån är
Men äk kärleken lever alltjämt

Och välkärna väl minnena smängt djupt

Och de göra väl minnet beklämt ^{sär}

På i busande floder där ungdom förgår

På oss njuta den flyktande doft

Ty lids nog bli väl minningarnas locken grå

Vära vackra drömmar bli slöft

Gud vet ifall när kysser dig då

Om någon älskar dig då

Då har väl bleknat din hy så fin

Bruden min - vännen min

Men vem din kärlek väl fick

Lyfte nog ändå hans blick

Inför de lockar som då är kall grå

Gud vet vem som kysser dig då

Kälsing lördag d 10/1 1915
13

Lefira.

Där gick i bote Indier
Den sjökadette att se
På de små lita fäser uppå en Wante'
Då dansade på cenen en bajadier,
Lefira så var hennes namn.
I kvadräkt så fin

Hon dansade på läspits
Kext hjurt ett hende
Ladetten så: Som lakrits
Hon måste värma, måste se
Vår dansen den är slutad
Ge mig en kyss hon bad
Och när hon så gått
Så långt att hon fått
Gubla hon glad

Påfång.

Hjulsande Lefira. Du lilla bruna lös
Som jag dig dig. Min lakrits om

Jag ville för dig då
Hjulsande Lefira. Redan din första kyss.
Smakade skönt marsipan
Du min lilla Öckerbergis

7
Det är bar gått av tiden
Då fick vår sjökadette
Att blev från bote Indier
Hans panna dröp av svett.

I buren stod det sköna blatt:

Min kärre blev Ladette?

Jag sändde honom därän som.

Som postpaket, Har är dig just uppå ^{dagen}

Min hjärtans kär

Fast i andlets dragen

Han något späckigt är

Jag sändde tusen kyssar

Uj mer för i dag.

Och om adjö din bruna mö

Som du sjung till, glad. Påfång

Helsingborg d. 10/12 1915

Bliu minn så är världen min

Jag vandrar som i drömmar här
Till paradiset styr jag nu
Där väntar mig en ängel kär
Den ängel, älskade, är du
Dallra bitber mäns ställa
Sjung du hast och dilla
Susu gärna vind som låter
Lätta böger flyr med strömmen
Ty allt, fast i drömmar
Dig min älskling ser jag åter
Åh, stråla, du min sol och bärin
Skänk hindring åt mitt brallda sinne
Jag längtar till din kärlek
Bliu minn, så är världens minn

Fast tanken över molnen styr
Där nattens stjärnor tindra matt
Blott dig jag ser, vad än jag flyr

Jag tänker på dig dag och natt
Bort till dig på kärleksvingar
Härryckt jag mig vingar
Klättring genom dig blev, givet
Ty min sällhet är du vorder
Du är lyckan du är livet
Åh stråla du min sol och bärin
Skänk hindring åt mitt brallda sinne
Jag längtar till din kärlek
Bliu minn, så är världens minn

Skalsingberg d. 10/ 1915

Paa Fredriksberg

Huska du var skalktid
Huska du saa nåje
Du var i en bjöle hvid
Jag i stumpe tröje
Alltid höll vi fast vi to -

Kære det var vildt det
Husker du den gang vi slo
Hatten av Clornette?
Hun var efter vi var borte
Som frøplukt av. Tandem
Skogke og en rosenhaek
Kysste vi hinanden
Hvor frites blandt Rosens hellighed
Vor Børne kærlighed
Det var paa Fredriksberg
Det var i kaj, jeg fik en Pige bær
Og det var dej
De gamle minder her jeg glømme
Det var paa Fredriksberg Det var i kaj

2
Husker du at næste var
vi alene foundt
Stræet vi tog ad K. Klipen
Har og mor og Børne
Du var lidt og kære som morer

Jeg var stolt som før
Dukkelise fin og stov
Det var borte Børnen
Børnelysken og, saa fort
Men nu maas jeg drage bort
Tror, dig, og dukkelise
Vor Mindeus. Stilla Sang.
Jeg synger en den Sang.
Det var paa Fredriksberg
Det var i kaj, jeg fik en Pige bær
Og det var dej

Hälsingeborg d 12/12 1915

Liljekonvaljens arbeid.

Lura, susande, milde västan vind
Lom och svalskande
Snyck, min bleka kind.
Lom och sätta dig.
Invid min baka fot

Och döj" kvar
Tag min siste duck enot
Sen blev jag gömd
Under snö vita löpningen dräkt
Vilar och väntar på vår
Och på dig o du västan fläkt
Snart är den slut
Den långa natt
Och jag böjer, mitt huvud
Så sakta; så sakta att dö.
Djupt under snö
Ställa slumrande in i frid
2
Tänk på fröjd men så kort min ^{hans}
Sak här kändes ditt yndas ^{min} ^{dag} karpstlag.
Jag vilgus drack
Minna siste slag.
Och min dräkt den blev så ren
Gusets bad, den blev jag gömd o dö.
Helsingborg d 16/1 1915
13

Liten fågel

Den liten fågel satt en gång
Och sjöng i furu skog
Han hade sjungit dagen lång
Men dock ej sjungit mera
Han satte sig i högsta träd
Som uti skogen fanns
Ty solen skulle just gå ned
Han ville se dess glans.
2
Det finns i skogen mörka snår
Där träden växa tät
Där jägaren med sin bösse går
Och diktar snabbt men väl
Han går på lur, han kryper ned
Han smyger lyst omkring
Han ser åt skogens högsta träd
Det gör väl ingenting
3

3
Nyg liten fågeln sång så glad
I sommarbrätten klar
Han ville till Gud för att
Så fri och glad han var
Han sjöng och drömmade ike om
Hur vitt den färgen göd
Till skynens säkra kula kom.
Och sångaren var död.

4
Hvad gråter du? Nej denna gång
En får ej fällas dö
Ty den som dö i tal och sång
Som lever fast han dö!
Nu dö en sådan aftonstund
Som denna, mild och klar
Med blicken fäst på solen rund
Och sångaren lycklig var

Hälsing borg a. 17 Mars.
1915

Eniraktigt

En liten gris han satt i bur
Och äkte gatan fram
Men han var dock av fri natur
Och tyckte det var skam.
Nu sitta stängd på detta vis
En skön Augusti dag.
Det var ej rätt - han såg polis
Och ropade på lag.

Hälsing borg a. 17
13/9/15

Skeppsbröt på land.

På Kungsholms bra vid Kålar Stranden
man skänjer en liten del utan.
På huvudstad. Där står en gammal
plank som nästan solgen en lika
grä som gammal hus fasad.

Ni jagge kanske som som bra
desinne, ja fliskas klädda uti
Sidenstuld. ja fliskas som lagt
bort sitt ängla sinne. Som. husket
har mitt Guds. Götte bud

3
Ja deras äggare gräv, makna kalas
kan nog. för er ontala skämt och
skratt. Men och de kunna nog. för
er ontala hur många eng bekämpade
och eng lös natt

4
Kan deras murar många tusen
tankar ilas, ty. livets mjölen har
fröist i dem. ja många fliska
säkurligen kastar en engens tanke
på ditt barnoms hem

5
Men fliska mjölen ej. för bad nu
blivit. Ny stannar upp. ett.

Huscoro

muntert skratt. Ty. när man
endast en gång lever livet så
tycker jag. att man kan vara glatt

6
Jag själv som diktar dessa rader har
lidit skeppsträtt rycka livets har.
Jag har för länge sedan glömt
Gud tader och kryssar sakta till
skutan går i kvar.

Skåning borg. den 22/12
13

allmo

e

Tjemab

Var barmhärtig.

7
För, en hende skymt, av ditt
hallojas glans. Livet och för grymt,
eng i världen är fanns. För ett
smekande ord, av din stämme på
kär. Nu bojer på jorden, utan
klagan jag bär. Akk var barmhärtig

mot mig älsklings gynnarna
Du din sol lat oss stråle mig på
De minna ögon av Tårarna skymra
Det kan ej, kan ej bara så.

2
Städse fjärran du stod. O! har
hjärta för mig. Guds och guld,
här och blod, allt jag offer för dig
Du är stum, dock din blick, öjutes
hopp i din själ Om du från mig
går då min byska farväl. Bek bar
barm härlig mot mig os. &

Trypa Andersson

1915
Styrmans baksen

Skönt är att gunga på slånande oceanen
känna sig fri liksom fågeln uti skyn
Under oss luras ju alltid den falska Ramen
Men vad gör det snart är jag hemma igen i byn
Och där är så tyst i skogen
Där är musik på lozen
Dit gånger jag med min jänta
i natt till dans!

Och Stjärnan från det höga
speglar i hennes öga
Kär som mot mig kan härligt
lyfta dess silkes fans

2
Lern nu min jänta så skruvas li
Styrmans baksen. Jag med min arm
slår en knop om ditt loka lin
Smekande linder du armarna om baksen
Lutit os & barn kan skilja åt

Ku minn här och kniv
Ty nu är det lyst i skogen

3
Så skall du vila så därtigt vid mitt hjär
Vila ^{bede} du i lust önskom i nöd

Vera min höst i glädje som uti små
Jag är din klyva som

Ku intill min bleka öd
Ty nu är det lyst i skogen

4
Långt sedan skutan förbisso har lyftat
ankar och gungas lätt uppå bäljornas
blåa br. Gångar jag då uppå däckit
i öfstra tankar ty på en flickas ögon
som man ju aldrig för.

Ku nu är det lyst i skogen

Ku är musik på trigen

Dit går en annars med jättan
i natt till dans.

Och Hjertan spän det trigen

En fågel hörde jag som Gjörg så ömt
Den barnsma sång. jag i min barn-
dom drömt, det var helt visst en
liten mästergal som byggt sitt
sommarslott i djupa dal.

Da tänkte jag, ack om jag kunde så
en enda ton uppå min lyra så
då skulle jag i mina drömmar
säll om två och kärlek spjunga
vare krall

Som från him. stod jag där och hördens
hur lilla fjärln rövat bort en lysd.
från posen sin, till hjärtas ideal
här är så kärleksfullt i djupa dal

Da tänkte jag, ack om hon vore här
den väna flicka som jag har så kär
då skulle jag likt fjärln gjorde myss

Hvar hennes läppar röra byss på
byss.

Den höjde jag. Små duvor i sitt bo.
De visade om kärlek och om tro.
i deras hjärta fanns ej. Rum för
kval. Så ljovligt så gott här är i
djupa dal

Då tänkte jag. Så i värld lilla bo.
skall hon och jag. i ostörd fröjd och ro.
om kärlek viska under kvällens.
frid och jaga bort den heta dagens frid

Den höjde jag. Små citrusklockor
Gud som ringde. Samman upp till
bön till Gud uppstämde då många.
tusen värars sal det var så lyst
så lyst i djupa dal

H. G. den 12/1915 L.H.
12

Speglar i hennes öga
När som mot honom blygt
hon lyfter dess. silkes frans.

Stora Andersson

Köp blommor.

Kör em i världen song som hon står,
ser ned åt gatan. Trökar en tar
börd utan singer sjukdom och nöd
Snappast för dagen äger hon fröd
I traser och paller hon länge sig
klätt sin fader och moder hon
aldrig har sett. Hon uppi gatan
båd vinter och höst höjer hon
sakta sin darrande röst.

Köp blommor, köp blommor
ros så röd från morgon till afton
den vissnar och dö,

2

Dulligen smalkas henne ett par,
 blommor de köpa, pengas hon har,
 men som var harr, hans post lät
 bekant i nästa sekund hon
 kastar hans slant, så får hon nu
 sam man ä tyrtat det står ett
 min ne har baknat från ung-
 damens vä, det var ju för honom
 hon offrade allt, nu får hon
 det ännu många tusende falk. köp

Hon var dansös, hon skördade guld
 i guldiga tiden, hvar var henne
 huld älskad hon var, i guldiga tiden
 nu har hon bara sörger och i strid
 nu får ju leatens var afton hon
 står och bida en lin ät en bar
 som förbi henne går köp blommor

Nyra Andersson

Svenske Flottisten

När vår flottas raska gossar
 gått om bord och ut det är
 bland bränningar och skär
 kan har sin kust på "kav"
 Och med jubel hälsar han den
 Svenska flaggan gul och blå,
 som manar ut i fröjd och
 sörger ständigt vedr. stå
 Refr.

Kära gossar! Vart i seglar glöm
 ej bort er lilla vä, ty hon
 följer er på vägen önskar er
 till lycks äger, Svenska gosse
 Vart du seglar glöm ej bort
 din Carndoms, strand, häll
 ditt hjärta stads i strand,
 för din flicka om ditt land
 Varje dag. Hejpp hurra.

2
Och han lever glada livet, när
han sedan går i land på
fjärran utländsk strand, om
knyter inga band, ty där
hemmapäters hem, som ur
hans sinne aldrig går
Till honom varje ledig stund
hans längtan tanke från
Rep.

Kära gassar, etc.

Afton, o. hur skön

Afton, O hur skön
I melodisk bön
Dränker jag dig jordisk smärta
I din milda frid
Stannas livets strid
Stormen i en mänskertjärta
Varje kväll mot diktens
ljusa sagovärld flyr i foner

anden med sin offergård
Afton, O hur skön i melodisk
bön, dränker jag dig jordisk
smärta

2
Dagen frids och dör, sängen
lycklig gör för bad stunden
kanske butilt. Mängden fröjd
jag njöt mängden blomma.
bröt jag är glad med du
jag njutit Söker livet
ungdoms hoppet någon gång
icke söker i min kärlek och
min pära Dagen frids och
dör sängen lycklig gör för
bad stunden kanske butilt
3
Som en barna själ denna
lag far väl av den dag du
fridsamt njutit Mängden
blomma skön en trav gjort

Den bön och ditt milda
öga slutit kläd din värld
i dikt och säu din själ i sång
Då är kärlekt lösa, striden
lös och löst. Somna barna
själ dömnä, haq. farväl av
den dag du fridsamt nyutit

Kicki av Karl Övert

Längst ner i söder där sken glöder
där fanns en liten naggertös
som var så smäcker, och mjuk
och täcker och snart och knollrig
och gracios. Vorenda nigger om
kärlek tigger, när lilla Kicki,
visar sej hon går den sköna
blana palmer gröna och bara
stolt och säger nej. Varje natt
vid Kickis fältt man tror
hur en sång till barna. Sjunga
i kör

Rep.

Kicki, oh, vad jag älskar dej
oh, kom para, bara yon till poarta
för dej jag sjunga min sång till dess.
Goubli min lilla. Kicki, Kicki Kicki

2. oh. yes.
Ker Kicki ger ser, och kärar ner
dej i poarta Jimbo. very well
Och skön för rosen med pinas
i nosen hon honom möter varje
kväll, Och i oasen dom må så
bra ser och mannen tigger dem
så smält. Och nigger flammen
hon flyttas samman med
starka Jimbo i hans fältt
Vinden susar uti palmers blad
som ett eko. från en serenad.

Rep. Kicki, oh vad jag älskar os.

3.
Min Jimbos hjärta blev fullt
av smärta ty ingen trost

Kan bestå. Kan kläddes kikki
på hon blev pricki, men hon
va' likadan ändå smart banden
blet hon och plätsliq somer hon
nu stackars Jimbo poropen går
och på hon släktet att uti lätet
finns fränne små med knollriq
där Ingen bet var kikki hon
förbanis men för henne
spyrer nag. man ann

Reps

kikki, oh vad jag älskar dej

os. p.

Jorge Lopez

~~Jimm da - da - da. vilket kapp
Jorge Lopez från Trappor upp
Weps med för kappan i en fril
Span. Sektos och allt annat rad~~

Hjärtvä - Balsen.

Hjärtans kärva mö, lilla
där uppå Hjärtvä. Kännen
lyser klar, uppå brögga vi Balsen
lar. Här ä fläng ä dragspelsgräll
lag en bals i människens kväll
Lilla där en dans
uti människens glans
Du min skatt här ska Balsen ä
Kyräng. natt

Hjärtvä vän på Hjärtvä
vi surrar ä får, lilla kärva mö
Än en vält de dragspelsgräll
ä ser ska vi förarna i män
skens kväll

Kärigen flöcka grann
vill ha mig till sin fäste man
● ja får mängen tirk
min ja ser ej ät ögna blink

Jag ej litar åt man mer
när du ser på mej och ler
Lilla vän, en dans uti
månens glans Du min
skatt här ska balsas i natt
Refång.

Lingen fin a' gull
ska jag ge dig så kärleks full
Uppå Hjärtans, ska vi följa
vår stuga sö, det stormig
trötta kväll ska vi må på
spisens träl. Lilla vän en
dans uti månens glans
Du min skatt här ska
balsas i natt
Refång

Thyra Anderson
År. d. 26/4/16.

"Skoholma - balsen"

Nordanstörmar bänder
Stilla. Stjärnor tändes
Lysnen till lygendes

Om Skoholma ö
Windens stilla klagan

Will i vågor jaga' en

Vermodsfulla klagan

Om Skoholma ö

Kärligheten stämmer i brusan de

trav slungat de träckliga

skalen i kvar. Sjungit fin

fång. Över taggenae grav

Lering Skoholma ö

Ödet motnot spinnaren

Med vermodsfulla sinnen

Sågo fulla minnaren

Om Skoholma ö

Skur i tidens gryning

Nordan vägar dymning
Lekta lordöns flygning
Mid Arholma ö

Så sjäng musiken en ann
metodi. Sjöjung fruklagan
om Lars Tralletskri Stridan
om människooden dari.

Mid Arholma ö

Kärigen nåt vid Stranden
Synes människoanden
Winkande med handen

Mid Arholma ö

Då fick man skoen den
Högre maklers maning
Fyren fick sin danning.

Mid Arholma ö

Sei har den förjande anden
Lätt på Wägorna söka vid
Stranden sitt bo. Sjömännen
Spunga om kärlek o ~~tra~~

Mid Arholma ö

Tack för nordan bruset
Tack för granskogspasat
Tack för blänk fyrs ljuset
Mid Arholma ö

Tack för gång i skogen
Tack för dans på logen
Tack för sängen troget.

Om Arholma ö

"O. Sofi"

Om Sofi.

Jönsson är knodd i handels bo.
Men han har svar på barnatro
På en skärgårdsö, förstås
Bäst så om han fick dö förstås
För skön Sofi har bunnit
Tro om han gensvar funnit
Och med gitarr i hand
Talar han känslans bränd
Kef. O. Sofi, O. Sofi

Du är för skön jag säga att låta bli
Lom jag är fri

Ök skänk mej livets givaste
O Sofi o. Sofi poesii
Du hör hur jag berättas o ligger i
Wid denna melodi
O Sofi, o Sofi

Hon var "Jigås" och utens "Gångs"
Jönsson nog gör en messalianes
Fot. att hans skäggs mö, förstås
Ar lika vil som små, förstås
När milda som mar natten
Sveper kring land o vatten
Sörvs lystna'n gång på gång
Ar Jönsson kärlekssång.
Refr. O Sofi O Sofi ee

Snart blev hon ännu Jönssons brud
Wigdes en dag i bröllops skrud
Dagen var glad o lång, förstås
Barnlopp på sam ma gång, förstås
Prästen var med på talen

Länsman va pue och galen
Jönsson lue orgelu smet
Spelade sjöng och grät
Refr. O Sofi, O Sofi o s o.

Jönsson nu blivit gamla kar'n
Sitter med fru o tyogtals barn
Dropt egen tid på en förstås
Abellet får sin lön, förstås
När han om aftonstunden
Stängt för den siste kunden
Barnas karan då han hör
Sjunga i ordnad kör
Refr. O Sofi o Sofi

Stockholm d. 27/4/10.

Carrilla

Tiggas studenters

Här minns du på den tidens
Är vi voo unga än,

Ungdoms tiden, ungdoms friden
Skulle jag väl glömma den
När som dagens stök var flut
Ljud och ut mig på bläut

2/ Där som träden tätast växer
Och där ingen på oss såg
Lycklig vid din sida
Älskling kommer du ihåg
Skura som efter varje vätt
Lyxsta dig på lätt, på lätt

3/
Ack, du ungdoms tid på glada
O, jag minnes dig på väl
Fåne lög. Vi när skada
Till vår arma stackars själ
Ar en liten kort minut
På det härliga bläut

5/
När idyll du nederrisar
Där det för var stilla frid,
Säg, var skall nu bläut bli,
För de unga i vår tid
Stackars ungdom.
Tänk vad vi hade glädans än ni

6/
Ungdoms timmarna äro korta
Man bör räkna var minut
När den en gång är borta
Är den bästa glädjen flut.
Vilka minnen äro så på
När vi som vi bli grei.

Tryckt i. Anderson,
Stockholm.

"Korpral. Larsson"

Meig byster för Eder att sjunga
om gamle korpralen "Larsson"
Som fröjdade både gamla och
unga. Och var just en lustig
patron Lappskräddaren till
proposition var slacharn barn
för och hem. Men sjöng som

10 ämng. 50 annarsantse flott
25 kuller varit i 1.8 kof sock
3 $\frac{3}{4}$ mijel. 4 $\frac{1}{2}$ till mijel

Carmela

Carmela
Bortom berg och
grönskande lundar,
står en koja, dit jag i
natten stundar.

Låter kanske fly från till
en fliska den blomsta
på jord

: Spring O. Carmela, du
bringar mitt hjärta i brand
Spring för mig som älskar
sitt liv såsom dig.

: Lov ärova vän snart du
vaknar ur drömmen
ingen, döri om mig
som ej älskar sitt liv som du
dig.

När du springer om kärlek
och smärta eller jublar
av kärlek o' fröjd då
klappar mitt hjärta av
smärta, då när jag lyck
salighets höjd.

"Spring o' Carmela
du bingar mitt hjärta
i brand spring för mig, som
ej älskar ditt liv såsom din
Sov ljwa vän snart du
vaknar ur drömmen igen
dröm om mig som älsk
ar ditt liv såsom din.

Carls Lous.

Jag fattas församma på
myte i omme stände herra
skrivs till dig från
färmande land. Jag haver
hört att du fått dig en ny
liten vän, om du kan hälsa
den, att de kan bli en dans,
när Carls Lous vil komma
hem igen till Skandinaviem
att du bedragat mig och
dumt av dig ty uti histan
finns det grej.

It New inte sorgen ja
hoppstar på mig för de
det finns vil andra, som jag
kan ge den andra själens

my Lopte i Jürrow Bombij
frönu present tui deij

Ly Art Junes fluckor kua

i vije via ä dom a

Lohign i auct de brohign

Nis nisi kexiko jiy

kunnat jä babil en

hundra feubis Lva

Varför har du aldrig
mig mig

Glömd ibland massa, Luvs
och svis, evig och bortglömd
var efter var drömmens dialer,
blåögd och blyg.. drömmen
om solen och risken i smyg
Varför har du aldrig mot mig
Jag som bara längtat till dig?
Drömt jag inte just, eller så?
Varför har du aldrig mot mig.

II

Också för mig är dagarna grå,
drömmar som strömmar
hastigt förbi, aldrig hörs.
Händer smeka mig mer,

hott han ~~de~~ vänder om
Stills han ber...

Varför är du aldrig mitt
Jag som bara längtar till
dig. Aldrig en gång jag
ville med ett mig.

Varför är du aldrig mitt
mig.

Seb.

Min hembygds melodi
hög solen spunkit med balt
vinstens skogens bygn, och
sommar nattens skuggor
fylla, di giunga i Ties dand,
där haumma uti byn, och
glädjen stis högt i skyn
Och mötte jag den fliska
härleks rum och kar.

Som brude ett erigt bliva
omni egen hjärtans i lerts
alla där. Och storna tid
de underbar, Men ären
de frövinna, ungdomstidens
flyr. ej men di gi Ties dand
ji logen Men ären varje
ar, när vären ätes gryn Ties
hem mets, bygd, min luts
styre

R.
Det av dets ifrau vider
det av hldng. ifrau filder.
I seum utrus guesung
med poci, gy hio min
Ireubgyds melodi.

Luckslijan

1) Det var i sommar tiden jag
höll en ynning här, snart är
den tiden förliden och jag så
ensamt är. Men lova mig kärlek
o kärlek, jag bodde o gav honom
allt, men det var bara smil
han verk mig o övergav allt
Ref. En tid fick jag sitta en dröm-
men, drömma om kärlek på vägen,
en tid fick jag sorgerna glömma
glömma i åsklugnet färd,
en tid fick jag luftslottet bygga
men
~~nu~~ ack de ramla snart ner,
de var några som stöde var
lycka, på kärlek jag bodde
aldrig mer

Jag minns varje ord han
 sade i minnet det skivil
 stö, då han såg om omlade
 det var i ungdomens år, i
 drömmen jag hörs honom
 viska o flaska, jag har dig
 så kär, men det var om
 det sist du nu har han
 nu annan kär. Prof.

II
 Allting i världen glömmas
 men älsklungen glömmas
 ej, dypt i mitt hjärta
 gömmas allt vad jag fått
 av dig, vi voro så ofta
 tillsammans, du låg
 så hård i min famn,
 men nu har du en annan.
 Din kärlek var såldes ej
 som

~~1111~~

En tid fäst jag till
en älskling, älskling
en en obrogen värd,
hvaran jag aldrig kan
glömmas att han ej
kom igen, borta för
mig av him accid,
men minst jag
änna har kvar, annan
jag. honom älskar
samma i samma del
Rof.